

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019200409
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1019200409.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: C.. R. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v G., Q. XX, štátny občan SR, proti žalovanému: Stavebné bytové družstvo občanov so sídlom v Pezinku, so sídlom v Pezinku, Na Bielenisku 4, IČO: 00 170 364, o určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 04. septembra 2018 č. k. 4C 23/2017-253 a proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 07. novembra 2018 č.k. 4C 23/2017-267 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej meritórnej časti a v súvisiacej časti o nároku žalovaného na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 07.11.2018 č. k. 4C 23/2017-267 **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa proti žalovanému po jej upresnení domáhal určenia, že zmluva o výkone správy, uzatvorená medzi žalovaným, ako správcom a vlastníckmi bytov a nebytových priestorov bytového domu na Q. Z. XX, XX K. XX H. G., zo dňa 9.4.2014, je neplatná. Žalovanému priznal plný nárok na náhradu trov konania a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť na jeho účet súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 99,50 eur do troch dní od jeho právoplatnosti.

2. Vychádzal zo žaloby skutkovo odôvodnenej tvrdením, že na deň 9.4.2014 zvolávateľ B.. D. D., predseda žalovaného, zvolal schôdzu vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu na Q. Z. XX, XX K. XX H. G.. Pri zahájení schôdze bolo prítomných 29 vlastníkov, pričom v bytovom dome sa nachádza 72 bytov. Hoci schôdza nebola uznášaniaschopná, bola zahájená. K bodu 3. programu schôdze /schválenie podpisu zmluvy o výkone správy/, zahlasovalo za 28 hlasov, on bol proti.

Pred podpisom zmluvy poukázal na porušenie zákona /§8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z.. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov/ v tom, že pred jej podpisom nebola zmluva schválená /aprobovaná/ nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov v bytovom dome. Žalovaný, ako dodávateľ služieb správy bytov, bezodkladne nevykonával nápravu tak, aby vykonával správu bytov založenú na platnej zmluve, nekonal s odbornou starostlivosťou, čo kvalifikuje ako nekalú obchodnú praktiku podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Ďalej poukazoval na zmatečnosť čl. III ods. 1 veta tretia znenia návrhu zmluvy o výkone správy, zmatečnosť čl. VII ods. 5 posledná veta a ods. 13 znenia návrhu zmluvy o výkone správy, neprijateľnú zmluvnú podmienku v čl. III ods. 7 návrhu zmluvy o výkone správy. Mal za to, že zmluva o výkone

správy je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú sa vzťahuje režim ochrany spotrebiteľa, ktorá musí byť podpísaná obidvoma zmluvnými stranami, pričom obsahuje len podpis správcu, avšak podpis vlastníka bytu na nej nie je. Táto náležitosť zmluvy nie je dodržaná tým, že na samostatnej listine sú zozbierané podpisy vlastníkov bytov /nie všetkých/, nakoľko nie je uvedené, že daná listina s vyzbieranými podpismi je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o výkone správy, nie je špecifikovaná zmluva jej číslom, dátumom uzavretia a správcom. Z uvedených dôvodov ju považoval za neplatnú.

3. Za prostriedky procesného útoku v žalobe označil a k žalobe pripojil: pozvánka žalovaného na domovú schôdzu, zápisnica zo schôdze vlastníkov, návrh zmluvy o výkone správy, zmluva o výkone správy, podpisový hárok, predpis mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu.

4. Žalovaný v rámci vyjadrenia k žalobe namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie s tým, že účastníkmi takéhoto konania sú vlastníci bytov a nebytových priestorov. K veci uviedol, že zmluva o výkone správy je podpísaná nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov, keď sám žalobca potvrdil, že sa schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov zúčastnil a mohol využiť svoje práva, garantované mu v § 14 ods. 4 veta prvá zákona č. 182/1993 Z.z.. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a ak boli jeho práva porušené, v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote sa mohol na súde domáhať určenia, že rozhodnutie, prijaté na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov je neplatné. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 7.11.2014, mal za to, že žalobcovi uplynula objektívna aj subjektívna lehota na podanie žaloby. Z obsahu zápisnice zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov nevyvodil, že to bol žalobca, kto bol na schôdzi prehlasovaný a keďže bol na schôdzi osobne prítomný, o výsledku hlasovania sa dozvedel už na schôdzi. Tiež uviedol, že na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov, zvolanej zástupcom predchádzajúceho správcu bytového domu na deň 5.2.2014, na ktorej sa osobne žalobca zúčastnil a žalovaný sa zúčastnil len ako hosť, bol žalovaný, ako nový správca bytového domu schválený nadpolovičnou väčšinou prítomných vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Aj v tomto prípade, ak bol žalobca prehlasovaný, mohol svoje právo uplatniť na súde v prekluzívnej lehote najneskôr do 1.3.2014. Žalobu žiadal zamietnuť.

5. Za prostriedky procesnej obrany žalovaný označil a k vyjadreniu pripojil: zápisnicu zo dňa 5.2.2014 s prezenčnou listinou.

6. Podľa žalobcu pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva z jeho právnej subjektivity, vyplývajúcej zo záhlavia označenia žalovaného ako účastníka zmluvy o výkone správy zo dňa 9.4.2014, jeho nárok nemal za prekludovaný, nakoľko sa nedomáha určenia neplatnosti hlasovania schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ale neplatnosti zmluvy o výkone správy, pre ktorú platí všeobecná trojročná premičacia lehota, ktorá mu začala plynúť momentom, kedy sa dozvedel, že má zmluvu so žalovaným podpísať. Zmluva považoval za neplatnú z dôvodu, že nedošlo k splneniu zákonnej podmienky - schválenia textu zmluvy o výkone správy hlasovaním nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Ďalej „upresnil“ žalobný petit doplnením o zmluvné strany žalobou napadnutej zmluvy o výkone správy. K vyjadreniu pripojil pozvánky a zápisnice zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 5.2.2014, 13.3.2014 a 9.4.2014.

7. Písomným oznámením zo dňa 30.7.2018 žalovaný súdu prvej inštancie oznámil, že dňom 30.7.2018 prestal spravovať bytový dom na Q. Z. XX, XX K. XX H. G. z dôvodu uzavretia novej zmluvy o správe bytového domu medzi vlastníkami bytov a nebytových priestorov v tomto bytovom dome a novým správcom CENTRUM BYT spol. s r.o.. Zmluva o výkone správy, ktorá je predmetom žaloby, teda predmet konania, podľa jeho názoru ku dňu 30.6.2018 zanikla. K oznámeniu žalovaný pripojil zmluvu o výkone správy zo dňa 12.6.2018.

8. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa k ostatným podaniam žalovaného písomne nevyjadril. Predvolanie na pojednávanie, určené na deň 4.9.2018, mu bolo riadne doručené dňa 10.8.2018. Dňa 30.08.2018 /piatok o 20:26 hod./ súdu e-mailom doručil ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a žiadosť o odročenie pojednávania. Ako dôvod uviedol dlhodobý pobyt v zahraničí. Uviedol, že bezodkladne, dňa 3.9.2018 /pondelok o 14:02 hod./ doručil žalobcovi do jeho elektronickej schránky podľa osobitného predpisu oznámenie, ako posúdil jeho žiadosť o odročenie pojednávania, keď žiadosť nevyhovela, nakoľko žalobcom uvádzané dôvody nepovažoval za dôležité dôvody na odročenie pojednávania v zmysle § 183 CSP. Na pojednávaní dňa 4.9.2018 rozhodol vo veci v neprítomnosti žalobcu /§ 180 CSP/, za účasti žalovaného vykonal dokazovanie oboznámením listinných

dôkazov strán sporu v rozsahu podľa neho potrebnom pre posúdenie veci z hľadiska vecnej legitímácie strán sporu.

9. Zistil, že na základe pozvánky na domovú schôdzu vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu s.č.XXXX, or.č. XX, XX K. XX na Q. Z. H. G., sa dňa 9.4.2014 konala schôdza vlastníkov bytov a nebytových priestorov tohto bytového domu, za účasti 29 vlastníkov bytového domu, na ktorej k bodu 3. programu prebehlo hlasovanie o „podpise 3 originálov zmluvy o výkone správy, ktoré následne budú doručené na SBDO Pezinok“. Za hlasovalo 28, proti 1, zdržalo sa 0 vlastníkov. Zmluvu o výkone správy podľa zákona č. 182/1993 Z.z.. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov uzatváral na jednej strane žalovaný ako správca a na strane druhej 71 vlastníkov bytov a nebytových priestorov a spoluvlastníkov spoločných častí, spoločných zariadení a príslušenstva bytového domu s.č. XXXX or.č. XX, XX K. XX na Q. Z. H. G.. Zmluva bola dňa 9.4.2014 opatrená podpisom žalovaného a 38 vlastníkov bytov a nebytových priestorov a spoluvlastníkov spoločných častí, spoločných zariadení a príslušenstva bytového domu, ďalších 7 opatřilo zmluvu svojimi podpismi v nasledujúcich dňoch 10.,11.,12. a 13.4.2014. Uviedol, že podpisy vlastníkov bytov a nebytových priestorov a spoluvlastníkov spoločných častí, spoločných zariadení a príslušenstva bytového domu sa nachádzajú na samostatnej listine, označenej ako „podpisový hárok k zmluve o výkone správy, pričom vlastníci bytov a nebytových priestorov a spoluvlastníkov spoločných častí, spoločných zariadení a príslušenstva bytového domu sú na listine identifikovaní totožne, ako v zmluve o výkone správy /kmeňovým číslom, variabilným symbolom, menom a priezviskom a v texte samotnej zmluvy o výkone správy je v časti podpisu vlastníkov bytov a nebytových priestorov uvedené: “podľa podpisovej listiny v prílohe”.

10. Mal za preukázané, že listom zo dňa 11.4.2017 žalovaný ako zmluvná strana napadnutej zmluvy vypovedal zmluvu o výkone správy zo dňa 9.4.2014 s trojmesačnou výpovednou lehotou /čl. VII. bod 8. zmluvy/. Výpoveď adresoval druhej zmluvnej strane - všetkým vlastníkom bytov a nebytových priestorov a spoluvlastníkom spoločných častí, spoločných zariadení a príslušenstva bytového domu podaním na poštovú prepravu dňa 11.4.2017 /doporučene/.

11. Tiež zistil, že dňa 30.7.2018 uzavreli podľa zákona č. 182/1993 Z.z.. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov vlastníci bytov a nebytových priestorov a spoluvlastníci spoločných častí, spoločných zariadení a príslušenstva bytového domu s. č. XXXX or. č. XX, XX K. XX na Q. Z. H. G. zmluvu o výkone správy s účinnosťou od 1.7.2017 so správcom CENTRUM BYT spol. s r.o. so sídlom v Bratislave.

12. Pripomenul, že žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť s poukazom na nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu na podanej žalobe v zmysle príslušných procesných predpisov, keď ako správca dal všetkým vlastníkom bytového domu v súlade so zákonom výpoveď a správu bytového domu ukončil.

13. Súd prvej inštancie sa procesne s posúdením žaloby vysporiadal s ust. § 77 ods. 1 CSP, podľa ktorého nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesné úkony jedného z nich platia i pre ostatných. Vychádzal z konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej „V občianskom súdnom konaní o určenie neplatnosti zmluvy musia byť účastníkmi všetci, ktorí túto zmluvu uzavreli /prípadne ich právni nástupcovia/ a to buď ako žalobcovia, alebo ako žalovaní. V týchto veciach totiž účastníci zmluvy vystupujú ako nerozluční spoločníci“ /ZSP 3/2004/. „Žalobe o určenie platnosti alebo neplatnosti právneho úkonu /zmluvy/ možno vyhovieť len vtedy, ak sa konania zúčastnia /na strane žalobcu alebo žalovaného/ všetci účastníci napadnutého právneho úkonu /zmluvy/, prípadne ich právni nástupcovia; inak je daný nedostatok /aktívnej alebo pasívnej/ vecnej legitímácie“ /rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo 2964/2006/. „Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta / rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29.6.2010/, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby“ / nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 266/2014/.

„Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu /v takom prípade sa stáva žalobcom/, alebo aby bola proti nemu podaná žaloba /v takom prípade sa stáva žalovaným/. Či však bude žalobca v spore úspešný,

závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia /žalobca/, nie je nositeľom tohto hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti /žalovaný/, nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide“ /rozsudok NS SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004/.

14. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania preukázané, že zmluva o výkone správy bytového domu s.č.XXXX, or. č. XX, XX K. XX na Q. Z. H. G., zo dňa 9.4.2014, ktorej určenia neplatnosti sa žalobca domáhal, bola uzavretá podľa §8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov medzi správcom bytového domu /žalovaným/, ako jednou zmluvnou stranou a 71 vlastníkmi bytov a nebytových priestorov a spoluvlastníkmi spoločných častí, spoločných zariadení a príslušenstva bytového domu, ako druhou zmluvnou stranou. Dospel k záveru, že všetci účastníci tohto zmluvného vzťahu v zmysle § 77 ods. 1 CSP, ako aj s poukazom na ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít, museli byť subjektmi tohto konania, či už na strane žalobcu, alebo na strane žalovaného. Za situácie, že subjektmi konania bol len žalobca a žalovaný a žalobca, napriek námietke žalovaného už v jeho prvom vyjadrení k žalobe o nedostatku vecnej legitímácie, žalobu nedoplnil a nepodal žiaden procesný návrh na pripustenie vstupu do konania ďalších subjektov, bez vecného posúdenia žaloby žalobu pre nedostatok vecnej legitímácie zamietol. Poukázal i na jeho právny názor podporujúcu prax odvolacieho súdu v obdobnej veci /rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/380/2015 zo dňa 28.4.2016/, v ktorom uviedol, že: “V konaní o určenie platnosti, resp. neplatnosti zmluvy o výkone správy sa predmet konania týka tak vlastníkov, ako aj správcu. Zmluva v takomto prípade nemôže byť určená za platnú, resp. neplatnú len voči jednému z jej účastníkov, nakoľko rozsudok sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov právneho vzťahu, z čoho vyplýva, že účastníkmi konania o takomto návrhu musia byť všetci účastníci právneho vzťahu, prípadne ich právni nástupcovia, lebo účinky rozsúdenej veci sa vzťahujú aj na nich. Ak sa zamieťa návrh pre nedostatok naliehavého právneho záujmu a pre nedostatok vecnej legitímácie, je vylúčené zaoberať sa návrhom vo veci samej /viď rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo 26/07, 2Cdo 321/07, 1Cdo 91/2006/“.

15. Pri právnom posúdení žaloby vychádzal aj z procesného ust. § 137 písm. c/ CSP o potrebe naliehavého právneho záujmu na určení práva, pri ktorom ide o posúdenie, či daná žaloba je vhodný /účinný a správne zvolený/ procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snád zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom aj tak bude musieť nasledovať iné /ďalšie/ súdne konanie. Za nedovolenú žalobu možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, pokiaľ nie je procesne vhodným nástrojom, ktorým sa vyrieši /odstráni/ stav právnej neistoty a ktorým sa vytvorí pevný právny základ vo vzťahu medzi účastníkmi konania“ /rozsudok NS SR 5Cdo 31/2011/. Uviedol, že „Naliehavý právny záujem nie je daný, ak vyriešenie určitej otázky neznamena úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu a ak požadované určenie má povahu /len/ predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je /nie je/ právny vzťah alebo právo“ /rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 112/2014/. „Možnosť domáhať sa s úspechom poskytnutia právnej ochrany pred súdom formou žaloby, neuvedenej v § 80 OSP je spravidla podmienená tým, že podaná žaloba /právo ňou uplatnené/ má oporu v právnych predpisoch“ /rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 11/2007 zo dňa 29.1.2008/.

16. Odhliadnuc od nedostatku vecnej legitímácie súd prvej inštancie dospel k záveru, že ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia na strane žalobcu absentuje aj naliehavý právny záujem na podanej žalobe z dôvodu, že žalobou napadnutá zmluva o výkone správy zo dňa 9.4.2014 uplynutím výpovednej lehoty zanikla a teda predmetná žaloba neslúži potrebám praktického života, nie je procesne vhodným nástrojom, ktorým sa vyrieši /odstráni/ stav právnej neistoty žalobcu, nevytvorí pevný právny základ vo vzťahu medzi stranami sporu, keďže samotný právny vzťah medzi nimi už zanikol aj de facto v dôsledku uzavretia novej zmluvy o výkone správy s novým správcom s účinnosťou od 1.7.2017. Do pozornosti dal pre súd prvej inštancie záväzný právny názor odvolacieho súdu, ktorý rozhodol uznesením zo dňa

19.07.2017 č.k. 15NcC 6/2017-94 o o miestnej príslušnosti na prejednanie predmetnej žaloby, že žalobca v spore nemá postavenie spotrebiteľa, teda „slabšej“ strany, nejde o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, z čoho vyvodil, že nemal povinnosť skúmať obsah zmluvy o výkone správy ex offa z hľadiska prípadnej existencie neprijateľných zmluvných podmienok.

17. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP.

18. S poukazom na právny názor odvolacieho súdu, vyslovený v uznesení č.k: 15NcC 6/2017-94 zo dňa 19.07.2017 /že nejde o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, z čoho vyvodil, že žalobca nie je v zmysle § 4 ods. 2 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení od poplatku oslobodený/, uložil dodatočne žalobcovi poplatkovú povinnosť za žalobu podľa § 2 ods. 1 písm. a, §6 ods. 1 veta prvá zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení a položky I.1. písm. b/ Sadzobníka zákona.

19. Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie žalobca a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces a nebol podľa neho zachovaný princíp právnej istoty. Uviedol, že dňa 03.09.2018 sa mu náhle zhoršil jeho zdravotný stav, dňa 04.09.2018 sa podrobil vyšetreniu u stomatóloga, následne mal bolesti a takmer upadol do bezvedomia, po niekoľkohodinovom vyšetrení mu boli naordinované antibiotiká a kľudový režim doma. Ústna komunikácia na pojednávaní nebola možná. Po zlepšení zdravotného stavu dňa 17.09.2018 zaslal súdu prvej inštancie doklad o ošetrovaní a dňa 18.09.2018 zaslal originál lekárskeho nálezu. Z uvedených dôvodov nemohol byť prítomný na pojednávaní konanom dňa 04.09.2018, pričom nemal čas sa ospravedlniť.

20. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.11.2018. Uviedol, že na pojednávaní konanom dňa 04.09.2018 sudca prečítal e-mailovú správu o tom, že žalobca je dlhodobo v zahraničí a žiada odročit' pojednávanie. Ide o rozporné tvrdenie oproti tvrdeniam uvádzaným v jeho odvolaní a o snahu zavádzať súd prvej inštancie i súd odvolací. Poukázal na to, že k odvolaniu žalobca nedoložil žiaden dôkaz o svojich tvrdeniach a robí obštrukcie a prietahy.

21. Žalobca reagoval odvolacou replikou realizovanou písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 29.11.2018 a zopakoval, že ospravedlnil elektronicky svoju neúčast' na súdnom pojednávaní vytyčenom na deň 04.09.2018 z dôvodu jeho dlhodobého pobytu v zahraničí, keď sa mu aj následne zhoršil zdravotný stav a absolvoval vyšetrenie u stomatóloga dňa 04.09.2018. Ústna komunikácia na pojednávaní nebola preto možná. Informoval o tom súd prvej inštancie následne v dňoch 17.09.2018 a 18.09.2018. Namietal, že vo veci nebol vypočutý.

22. V písomnej odvolacej duplike doručenej súdu prvej inštancie dňa 19.12.2018 zopakoval žalovaný všetky argumenty vyjadrené vo veci s tým, že žalobca podľa jeho názoru robí úmyselne prietahy v konaní, uvádza ničím nepodložené skutočnosti, zavádza konajúci súd a zaťažuje ho.

23. Žalobca v písomnej odvolacej duplike doručenej súdu prvej inštancie dňa 14.02.2019 chronologicky zopakoval procesné úkony v súvislosti s miestnou príslušnosťou a poukázal na ust. § 87 ods. 1 písm. f) OSP, podľa ktorého je miestne príslušným súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ. Bolo mu preto popreté právo na spravodlivé konanie, porušené právo na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Namietal tiež porušenie jeho práva na rozhodnutie bez zbytočných prietahov. Mal za to, že rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k excesu majúceho znaky svojvôle.

24. Ďalšie vyjadrenia strany sporu nepodali.

25. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. V posudzovanej veci súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností relevantných pre posúdenie dôvodnosti

žaloby, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému určenia neplatnosti zmluvy o výkone správy, jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti vyplývajúce z prednesov sporových strán a z obsahu spisu, pričom správne vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania a vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Vec posúdil správne i po právnej stránke, keď na zistený skutkový stav aplikoval príslušné zákonné ustanovenia, t. j. zodpovedajúce právne normy, ktoré aj správne vyložil. Svoje zistenia a závery, pre ktoré žalobu zamietol, aj riadne odôvodnil a vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania (§ 220 ods. 2 CSP). Odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za vyčerpávajúce a stotožňuje sa s ním (§ 387 ods. 2 CSP). V odvolaní uvádzané argumenty nie sú spôsobilé privodiť iný než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver o nedôvodnosti žalobou uplatneného nároku žalobcu proti žalovanému o určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy bytového domu.

26. Ako už správne právne posúdil súd prvej inštancie, na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide. Stačí, ak podá žalobu alebo aby bola proti nemu podaná žaloba. Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, alebo či takýmto účastníkom hmotnoprávneho vzťahu je žalovaný. Ide o posúdenie tzv. vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) v spore. Nie je pritom rozhodujúce, či a na základe čoho fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti, kto má byť účastníkom nejakého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či je jeho účastníkom objektívne. Nedostatok aktívnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, jeho nositeľom nie je. O nedostatok pasívnej legitímácie ide vtedy, ak za žalovaného označený subjekt nie je nositeľom povinnosti vyplývajúcej z hmotnoprávneho predpisu. Ide teda o stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý konajúci súd posudzuje ex offio. Dôsledkom zistenia nedostatku aktívnej alebo pasívnej legitímácie v spore je zamietnutie žaloby bez potreby jej vecného prejednanja (t. j. bez vykonania dôkazov).

27. Na podporu právnych záverov súdu prvej inštancie v tomto smere odvolací súd uvádza, že predmetom posudzovaného súdneho konania je podľa samotného žalobcu určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy bytového domu, v ktorom podľa povahy veci ide o nútené procesné spoločenstvo nerozlučných spoločníkov - vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome v zmysle ust. § 77 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 78 ods. 1 CSP. O nerozlučné spoločenstvo ide všade tam, kde sa účinok a dôsledok rozsudku bude vzťahovať na všetkých spoločníkov, t. j. účastníkov hmotnoprávneho úkonu, ktorého platnosť sa napáda, teda tam, kde podľa hmotného práva ide o právo alebo povinnosť nedeliteľnej povahy. V týchto prípadoch je potrebné vydať jediný rozsudok ohľadne všetkých spoločníkov. Jedná sa o vymedzený okruh osôb, ktorým v konaní prináleží tzv. vecná legitímácia. V zmysle ust. § 78 ods. 2 CSP potom ide o prípad, kedy osobitný právny predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. V danom prípade žalobca ako „dominus litis“ za žalovaného označil bývalého správcu bytového domu, t. j. právnickú osobu so samostatnou právnou subjektivitou, pričom ide o subjekt odlišný od jednotlivých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, hoci vec sa rozhodne dotýka všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, z ktorého dôvodu všetci títo vlastníci tvoria procesné spoločenstvo ohľadom daného nároku a sú v danom konaní pasívne legitimovaní. V prípade, ak stranami sporu nie sú všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov, rozhodnutie, ktoré by malo byť v konaní vydané, by nemohlo byť záväzné aj pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí neboli stranami sporu.

28. Pokiaľ ide o posúdenie existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení neplatnosti zmluvy o výkone správy uzatvorenej medzi vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome a bývalým správcou bytového domu, ktorá zanikla, odvolací súd sa s ním stotožnil a konštatuje, že naliehavý právny záujem na žalobcom požadovanom určení absentuje. Naliehavý právny záujem na určovacích žalobách je daný vtedy, ak žalobca, ktorý je so žalovaným v právnom vzťahu, môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti nejakého jeho práva a ochranu svojich práv a oprávnení. Naliehavý právny záujem súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným petitom môže dosiahnuť toto odstránenie spornosti práva žalobcu (4Cdo136/2009). Právny záujem je daný predovšetkým tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo kde by bez tohto určenia sa jeho právne postavenie stalo neistým. Zákon pre procesnú prípustnosť určovacej žaloby teda predpokladá existenciu stavu neistoty žalobcu a preukázanie, že uvedenú neistotu je možné odstrániť

práve navrhovaným výrokom rozsudku. Naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno odstrániť iným právnym prostriedkom, pričom nezáleží, ako táto neistota vznikla (5Cdo136/2007). Odvolací súd v zhode s právnym názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o výkone správy uzavretej s pôvodným správcom bytovho domu, ktorá uplynutím výpovednej lehoty zanikla a v čase, keď správcom bytovho domu je na základe novej zmluvy o výkone správy subjekt od žalovaného odlišný, z čoho je zrejmé, že sporové strany v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie neboli v žiadnom právnom vzťahu, žalobca nepreukázal a z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie správne žalobu zamietol bez jej vecného prejednaní.

29. Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa dôvodov jeho neprítomnosti na pojednávaní súdu prvej inštancie konanom dňa 04.09.2018, na ktorom došlo k prejednaniu veci v jeho neprítomnosti a k vydaniu preskúmaného rozhodnutia, v ktorej súvislosti žalobca namietal porušenie jeho procesných práv, odvolací súd tieto vyhodnotil za neopodstatnené. Predvolanie na termín pojednávania konaného dňa 04.09.2018 bolo žalobcovi doručené dňa 10.08.2018, žalobca sa ospravedlnil elektronickým podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 30.08.2018 z dôvodu jeho dlhodobého pobytu v zahraničí, ktorý dôvod na odročenie pojednávania súd prvej inštancie neakceptoval a jeho žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovel, pričom uvedenú skutočnosť mu oznámil zákonom zodpovedajúcim spôsobom nasledujúci pracovný deň prostredníctvom jeho aktívnej URI schránky. Z uvedeného dôvodu bol súd prvej inštancie oprávnený procesne postupovať podľa ust. § 180 CSP. V odvolaní uvádzaná argumentácia žalobcu o tom, že daného pojednávania sa nezúčastnil z dôvodu zdravotných problémov, je nepreukázaná, nakoľko žalobca v rámci celého odvolacieho konania (v rámci podaného odvolania i následnej odvolacej repliky i dupliky) toto tvrdenie nepodložil žiadnymi dôkazmi. Odvolací súd ju preto vyhodnotil za neopodstatnenú.

30. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny v napadnutom rozsahu potvrdil.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalovaného v odvolacom konaní, ktorému však tento nárok nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

32. Napadnutým uznesením zo dňa 07.11.2018 č.k. 4C 23/2017-267 súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť v lehote 10 dní od jeho doručenia zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 99,50 eur podľa § 6 ods. 1 sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

33. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca riadne a včas odvolanie a žiadal ho zrušiť (a aj vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie). Uviedol, že v danej právnej veci je v postavení spotrebiteľa a je tak od platenia súdneho poplatku oslobodený. Mal za to, že zmluva o výkone správy zo dňa 09.04.2014 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v čl. VI ods. 7, ktorá je podľa ust. § 53 ods. 5 OZ neplatná a nemožno ju považovať podľa neho za dôkaz o splnení zákonných povinností. V pochybnostiach o ustanoveniach zákona o súdnych poplatkoch mal byť podľa neho uprednostnený výklad v prospech poplatníka, t. j. že je spotrebiteľ oslobodený od povinnosti platiť súdne poplatky. Do pozornosti dal čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na prístup k súdu. Vyjadril názor, že ako spotrebiteľ bol ukrátený na svojom ústavnom práve.

34. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd posúdením predmetu žaloby dospel k záveru, že ním nie je uplatnený nárok zo spotrebiteľského vzťahu, keďže predmet sporu sa netýka plnenia povinností zo zmluvy o výkone správy, netýka sa dodávky služieb dodávateľom v rámci jeho podnikateľskej činnosti v prospech fyzickej osoby spotrebiteľa. Žalobca teda postavením spotrebiteľa oslobodeného v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. v) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov nedisponuje, keď navyše predmetom sporu nie je ochrana práva spotrebiteľa

podľa osobitného predpisu, a to zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v neskoršom znení, na ktorý ust. § 4 ods. 2 písm. v) Zákona o súdnych poplatkoch odkazuje.

35. Vzhľadom na uvedené a po zistení, že súd prvej inštancie napadnutým uznesením vyrubil žalobcovi súdny poplatok za odvolanie podané proti jeho rozsudku zo dňa 04.09.2018 č. k. 4C 23/2017-253 podľa správnej právnej normy a v správnej výške, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).